

362.

**ROZPORZĄDZENIE
MINISTRÓW SKARBU I SPRAWIEDLIWOŚCI**

z dnia 22 kwietnia 1932 r.

o wykonaniu ustawy karnej skarbowej.

Na podstawie art. 239 ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355) zarządza się co następuje:

Przepisy wstępne.

§ 1. Władze skarbowe oraz inne władze państwowe, których prawa i obowiązki w zakresie przestępstw skarbowych określa ustawa z dnia 14 grudnia 1923 r. o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 5, poz. 37) oraz rozporządzenie Ministra Skarbu z dn. 24 czerwca 1925 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych i Ministrem Sprawiedliwości w celu wykonania ustawy z dnia 14 grudnia 1923 r. o uprawnieniach organów wykonawczych władz skarbowych (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 576), sprawują swe czynności w sprawach karnych skarbowych na podstawie ustawy karnej skarbowej, kodeksu postępowania karnego oraz innych przepisów szczególnych, stosując nadto przepisy niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Artykuły prawa, powołane w niniejszym rozporządzeniu bez bliższego oznaczenia lub z oznaczeniem u. k. s., odnoszą się do ustawy karnej skarbowej z dnia 18 marca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355), a artykuły prawa z oznaczeniem k. p. k. do kodeksu postępowania karnego z dnia 19 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 33, poz. 313).

Powołane w niniejszym rozporządzeniu paragrafy bez bliższego oznaczenia odnoszą się do niniejszego rozporządzenia.

Doniesienia.

§ 3. Doniesienia osób nieurzędowych o dokonanych, względnie zamierzonych przestępstwach skarbowych, podawane być mogą do wiadomości władzy pisemnie lub ustnie.

§ 4. W wypadkach ustnego doniesienia winien organ, przyjmujący doniesienie, spisać z donoszącym protokół, który zawierać ma:

- 1) imię i nazwisko, wiek, zawód, oraz adres donoszącego,
- 2) dokładną treść doniesienia,
- 3) wyjaśnienie, skąd donoszący o przestępstwie się dowiedział,
- 4) czy i jakie łączą go stosunki z osobami, które obwinia o dopuszczenie się przestępstwa,
- 5) co skłania go do zrobienia doniesienia,
- 6) czy żąda zachowania swej osoby w tajemnicy (tajne doniesienia), czy też gotów jest złożyć formalne zeznanie (jawne doniesienia).

Protokół ten opatruje donoszący swym podpisem, względnie gdyby pisać nie umiał, znakiem własnej ręki, stwierdzonym przez spisującego protokół.

§ 5. Tak doniesienia podane pisemnie, jak również złożone ustnie do protokołu, zapisuje się nie w ogólnym dzienniku podawczym, lecz w dzienniku specjalnym, prowadzonym przez naczelników urzędów dla wszelkich spraw o charakterze poufnym.

§ 6. Na doniesieniu pisemnym, względnie na protokole ustnego doniesienia, uwidacznia się zawsze dzień i godzinę złożenia doniesienia oraz liczbę porządkową, pod którą zapisano doniesienie w dzienniku.

§ 7. Donoszącemu, z którym spisano protokół, wydaje się potwierdzenie doniesienia z podaniem dnia i godziny złożenia doniesienia oraz liczby, pod którą zapisano doniesienie w dzienniku; potwierdzenie takie wydaje się na żądanie także temu, kto składa doniesienie na piśmie, jeśli składa je osobiście.

§ 8. Jeśli donoszący żąda zachowania swej osoby w tajemnicy, żądaniu temu czyni się zadość, i w tym celu tak doniesienie złożone na piśmie, jak również doniesienie złożone ustnie i zapisane do protokołu umieszcza się w zapieczętowanej i olakowanej stemplem urzędu kopercie po uprzednim sporządzeniu notatek niezbędnych w celach postępowania karnego z pominięciem nazwiska donoszącego i wszystkiego tego, coby jego osobę zdradzić mogło.

§ 9. Opieczętowanie doniesienia, sprawdzenie sporządzonych zeń notatek i jego przechowywanie pod zamknięciem należy do zakresu działania naczelnika urzędu, a wglądanie weń dozwolone jest poza naczelnikiem urzędu tylko upoważnionym przez naczelnika urzędu funkcjonariuszom władzy z zastrzeżeniem zachowania osoby donosiciela w tajemnicy.

§ 10. Jawne doniesienie oraz notatki, sporządzone z doniesienia tajnego w sposób wskazany w § 9, dołącza się do akt wstępnych dochodzeń.

§ 11. W wypadku, gdy doniesienie okazało się zmyślone, władza skarbową I instancji przesyła odpis doniesienia właściwemu prokuratorowi sądu okręgowego w trybie art. 240 k. p. k.

§ 12. Donosiciel może odmówić sporządzenia z nim protokołu co do uczynionego ustnie doniesienia (doniesienia poufne) i wtedy zachowanie jego osoby w tajemnicy obowiązuje nie tylko w stosunku do osoby przez niego obwinionej, ale nadto władza nie może zniewalać swego funkcjonariusza, by on wyjawiał jej osobę donosiciela (konfidenta), od którego dowiedział się o przestępstwie.

Organ, do którego zgłoszono się z doniesieniem, winien zawsze zapytać donoszącego, czy nie zechciałby złożyć swych oświadczeń protokólnie.

§ 13. Jeśli donosiciel odmawia sporządzenia z nim protokołu, treść uczynionego przez niego ustnie doniesienia winna być zapisana w formie notatki przez funkcjonariusza, któremu doniesienie zostało złożone, z opuszczeniem wszystkiego tego, coby osobę donosiciela zdradzić mogło. Notatka ta winna być dołączona do akt wstępnych dochodzeń, spowodowanych doniesieniem, jako podstawa do przeprowadzenia dochodzeń wstępnych.

§ 14. Doniesienia nieujawnione nie stanowią środka dowodowego (art. 182 u. k. s.).

Dochodzenia wstępne.

§ 15. Prowadzenie dochodzeń wstępnych, skierowanych ku wykryciu przestępstwa, należy przede wszystkim do organów państwowych, któ-

rych prawa i obowiązki w zakresie przestępstw skarbowych określa ustawa z dnia 14 grudnia 1923 r. (Dz. U. R. P. z 1924 r. Nr. 5, poz. 37) i rozporządzenie wykonawcze do tej ustawy z dnia 24 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 576).

Organami temi są: Straż Graniczna, Korpus Ochrony Pogranicza i Kontrola Skarbowa.

§ 16. Dochodzenie wstępne polega na rozpytywaniu podejrzanych i osób, które coś mogą wiedzieć o przestępstwie lub jego sprawcy, na zbieraniu niezbędnych informacji co do osoby podejrzanego, oraz na przeprowadzeniu rewizji domowych i osobistych oraz innych czynności, niezbędnych dla zabezpieczenia postępowania karnego, zwłaszcza zaś zajęcia przedmiotów (art. 155 u. k. s.) i zatrzymania obwinionego (art. 165 u. k. s.).

§ 17. Z wyniku rewizji domowych (art. 159 — 164 u. k. s.) spisuje się protokół, choćby rewizja nie dała obciążającego wyniku i przesyła się go władzy skarbowej I-ej instancji.

Zamiast tego protokołu sporządza się protokół karny (§ 18), jeśli w następstwie rewizji wykryto przestępstwo skarbowe.

§ 18. Z powodu wykrycia przestępstwa sporządza się protokół karny (art. 148 u. k. s.) według załączonego wzoru Nr. 1, przy czym w rubryce „obwinieni” pod p. 3) obok ostatniego adresu obwinionego należy podać datę zamieszkania (w wyrazach, np. od d. 1.IV. 1930 r.) oraz poprzedni adres (vide § 102).

Jeśli obwiniony nie umie pisać, lub odmawia podpisu, przybiera się do sporządzenia protokołu karnego asystencję w osobie przynajmniej jednego bezstronnego świadka w miarę możliwości z pośród członków zwierzchności gminnej; w innych wypadkach asystencja nie jest konieczna.

Rubrykę pierwszą tego protokołu „obecni (obwinieni, świadkowie i imacze)” wypełnia w całości jeden z imaczków, zaś własnoręczne podpisy kładą obwinieni i świadkowie w rubryce „oświadczenie obwinionego”, a imacze po zakończeniu protokołu. Za imacza uważa się osobę, która przytrzymała, względnie wykryła sprawcę lub przedmiot przestępstwa.

§ 19. Protokół karny winien zawierać nie tylko dokładne opisanie okoliczności towarzyszących wykryciu przestępstwa oraz zebranych dowodów winy, ale również tłumaczenie się obwinionego, któremu należy odczytać w tym celu rubrykę protokołu, zawierającą „powód obwinienia”.

Oświadczenie obwinionego winno być zapisane w protokole, choćby nie było zgodne z prawdą, a wykazanie tej niezgodności nastąpić winno w rubryce „ewentualne dalsze uwagi imaczy”.

§ 20. Jeżeli obwiniony jest nieobecny lub nieznany, sporządza się z powodu wykrycia przestępstwa doniesienie karne, które powinno zawierać dokładne opisanie okoliczności, towarzyszących wykryciu przestępstwa oraz zebranych dowodów winy, a w wypadkach gdy obwiniony jest znany, lecz nieobecny, jego imię, nazwisko, wiek, zawód i adres.

§ 21. Na zajęte w myśl art. 155 u. k. s. przedmioty wydaje się pokwitowanie według wzoru Nr. 1,

stanowiącego załącznik do § 13 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 24 czerwca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 576).

§ 22. Zatrzymanie obwinionego z powodu wykrycia przestępstwa skarbowego może nastąpić tylko w wypadkach przewidzianych w art. 165 u. k. s.

§ 23. Tryb postępowania z zatrzymanym obwinionym oraz z zajęciami przedmiotami określa art. 149 u. k. s., przy czym przepis o bezpośrednim odstawieniu obwinionego do sądu należy stosować tylko w tych wypadkach, gdy siedziba władzy skarbowej, określonej w art. 166 u. k. s., jest znacznie odległą od miejsca zatrzymania obwinionego.

W każdym razie władzy skarbowej, określonej w art. 166 u. k. s., przesyła się w myśl art. 148 u. k. s. bezzwłocznie protokół karny, względnie doniesienie karne.

§ 24. Zwrot stronie zajętych przedmiotów (art. 155 u. k. s.) do chwili przekazania odnośnej sprawy postępowaniu sądowemu następuje na podstawie pisemnej decyzji właściwej władzy skarbowej, z chwilą zaś przekazania sprawy postępowaniu sądowemu — wyłącznie na podstawie decyzji władzy sądowej.

§ 25. Jeśli wymieniona w § 24 władza skarbowa, przed prawomocnym rozstrzygnięciem sprawy zarządza sprzedaż zajętych przedmiotów (art. 156 u. k. s.), lub zamiast sprzedaży zwrot tych przedmiotów stronie (art. 157 u. k. s.), albo zajęte przedmioty monopolowe w myśl obowiązujących przepisów przesyła zakładom monopolowym celem użytkowania, — w tych wypadkach obowiązana jest do pobrania próbek, które zatrzymuje w przechowaniu do prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy.

O pobraniu próbek sporządza się protokół, którego oryginał dołącza się do akt sprawy, odpis zaś do próbek.

Osobę podejrzaną należy wezwać do obecności przy pobieraniu próbek i do podpisania protokołu. Niestawienie obwinionego nie wstrzymuje pobierania próbek i sporządzenia protokołu.

§ 26. Wypuszczenie na wolność zatrzymanego obwinionego może zarządzić władza skarbowa tylko przed oddaniem go w ręce sądu.

Właściwą do wydania takiego zarządzenia jest albo w myśl art. 166 § 1 (w związku z art. 148 u. k. s.) władza skarbową I instancji (urząd celny względnie urząd akcyz i monop.), albo też w myśl art. 165 § 3 u. k. s. inspektor kontroli skarbowej, ten ostatni jednak pod następującymi dwoma warunkami:

1) że przestępstwo jest zagrożone wyłącznie karą majątkową, o ile inspektor kontroli skarbowej ma w danym wypadku możliwość stwierdzenia od razu, że przestępca nie jest zagrożony karą pozbawienia wolności ze względów np. na przepisy art. 24 i nast. u. k. s.,

2) że obwiniony składa kaucję w wysokości najwyższego wymiaru kary pieniężnej o ile w tym stadium sprawy można wogóle ustalić wysokość grożącej kary pieniężnej.

Z chwilą oddania zatrzymanego w ręce sądu, wypuszczenie go na wolność należy wyłącznie do decyzji sądu (art. 138 pkt. 2 i 149 u. k. s.).

§ 27. Organa wymienione w § 15 ust. 2 w danym wypadku nie są uprawnione do bezpośredniego przekazywania władzom sądowym akt prowadzonych przez nie dochodzeń wstępnych lub zleconych (art. 139, 140, 151 u. k. s.).

W razie ustalonego w toku wstępnych dochodzeń zbiegu przestępstwa skarbowego z przestępstwem, ulegającym ukaraniu według powszechnej ustawy karnej (art. 22 u. k. s.), akta wstępnych dochodzeń przekazuje się właściwemu prokuratorowi (art. 151 § 2 u. k. s.), jednak organa wymienione w § 15 ust. 2 mogą przekazywać akta bezpośrednio tylko wtedy, gdy zwłoka groziłaby zanikiem śladów lub dowodów tego drugiego przestępstwa.

Przepis ust. 2 niniejszego paragrafu nie ma zastosowania do wypadków, gdy zarzut usiłowania względnie dokonania przestępstwa skarbowego jest skierowany przeciwko funkcjonariuszom skarbowym i wskutek tego zachodzi zbieg przestępstwa skarbowego z przestępstwem ulegającym ukaraniu według powszechnej ustawy karnej.

W tych wypadkach organa wymienione w § 15 ust. 2 po ukończeniu wstępnych dochodzeń przedkładają sprawę Ministerstwu Skarbu, które wyda w tej sprawie dalsze prawne zarządzenia.

Właściwość władz skarbowych do przeprowadzenia dochodzeń i rozstrzygnięcia sprawy.

§ 28. Władzami I instancji, powołanymi w myśl art. 144 § 5 u. k. s. do przeprowadzenia dochodzeń (art. 139 § 1, 142 — 143) są:

- 1) urzędy celne — w wypadkach przestępstw, podlegających ukaraniu według art. 45 — 56 u. k. s.,
- 2) urzędy akcyz i monopolów państwowych — we wszystkich innych wypadkach.

Urzędy powyższe powołane są również do orzecznictwa w granicach, zakreślonych w art. 144 § 1 i 3 w związku z art. 137 § 1 pkt. „b”.

§ 29. Do rozstrzygnięcia spraw, określonych w § 28 pod L. 1, powołane są tylko te urzędy celne, które zostaną do tego upoważnione osobnym rozporządzeniem Ministra Skarbu; rozporządzenie to określi również terytorjalną właściwość jurysdykcji poszczególnych urzędów celnych.

§ 30. Władzami II instancji, powołanymi w myśl art. 144 § 5 u. k. s. do przeprowadzenia dochodzeń (art. 146 § 2 u. k. s.), są:

- 1) dla spraw określonych w § 28 pod L. 1 — dyrekcje cel,
- 2) dla spraw określonych w § 28 pod L. 2 — izby skarbowe, w województwie zaś śląskiem — śląski urząd wojewódzki — wydział skarbowy.

Urzędy powyższe powołane są również do orzecznictwa w sprawach wykraczających poza właściwość władz I instancji (art. 144 § 4).

§ 31. Władza skarbowa, właściwa w myśl art. 142 § 1 u. k. s. do przeprowadzenia dochodzeń i rozstrzygnięcia sprawy, uprawniona jest do przekazania sprawy innej władzy skarbowej bez odrębnego w każdym wypadku zarządzenia władzy przełożonej (art. 142 § 3), jeśli władza, której sprawę przekazano, na to się zgadza, a istnieją warunki, przewidziane w § 2 wymienionego artykułu ustawy.

Dochodzenia o charakterze czynności śledczych.

§ 32. Badanie obwinionego, świadków i znawców (art. 167 — 175 u. k. s.) należy do właściwości władz skarbowych, powołanych w myśl art. 144 § 5 u. k. s. do prowadzenia dochodzeń i rozstrzygnięcia sprawy.

§ 33. Władze skarbowe, powołane do rozstrzygnięcia spraw (§§ 28 — 30), poruczają przeprowadzenie czynności, określonych w § 32, bądź urzędnikom wyznaczonym (delegowanym) w tym celu od wypadku do wypadku ze swego grona, bądź w sprawach mniejszej wagi organom wymienionym w § 15 ust. 2, jak również urzędowi celny, które do rozstrzygnięcia spraw nie są upoważnione.

§ 34. Nie można poruczać przeprowadzenia czynności, określonej w § 32, urzędnikowi, co do którego zachodzi podejrzenie, iż przestępstwo popełniono z powodu braku kontroli lub innego naruszenia obowiązków z jego strony. W sprawach większej wagi nie można również poruczać dochodzeń urzędnikowi, który był w danej sprawie imaczem.

§ 35. Prowadzącym dochodzenia, określone w § 32, przysługuje na podstawie art. 167, 168, 170, 172, 173 u. k. s. prawo wzywania do przesłuchania tak obwinionych, jak również osób odpowiadających majątkowo (odpowiedzialnych, art. 33 i nast.), oraz świadków i znawców, w którym to celu używać oni mają druków według załączonych wzorów Nr. 2, względnie Nr. 3, zaopatrzonych pieczęcią urzędową.

§ 36. W druku według wzoru Nr. 2 skreśla się ustęp ostatni, jeśli niema ani ustawowych, ani też faktycznych przeszkód wydania orzeczenia karnego bez przesłuchania obwinionego (art. 167 § 4 u. k. s.).

Powodem ustawowym, dla którego nie można wydać orzeczenia karnego, bez uprzedniego przesłuchania obwinionego jest, albo to:

- 1) że kara pieniężna, jaką ma się w danym wypadku nałożyć, przenosi 200 zł, albo też (choćby kara kwoty tej nie przenosiła), to,
- 2) że z obwinionym nie sporządzono protokołu karnego (art. 148 u. k. s.).

§ 37. Z osobami wezwanymi do śledztwa spisuje się, o ile nie zachodzi co do znawcy wyjątek z art. 173 u. k. s., protokoły według załączonych wzorów Nr. 4 względnie Nr. 5 przy użyciu protokółanta oraz w asystencji jednego przybranego świadka w miarę możliwości z pośród zwierzchności gminnej, jeśli osoba przesłuchiwana nie umie pisać lub podpisu odmawia.

§ 38. W razie ponownego przesłuchiwania w jednej sprawie tej samej osoby, sporządza się protokół na zwykłym papierze z powołaniem się na poprzedni protokół badania, względnie pozycję aktu, pod którą zamieszczony już jest rodowód słuchanej strony.

§ 39. W wypadkach, przewidzianych w art. 110 k. p. k. (z uzupełnieniem według art. 1 p. 10 ustawy z dn. 21 stycznia 1932 r. — Dz. U. R. P. Nr. 10, poz. 60) nie odbiera się od świadków przyrzeczenia (art. 171 u. k. s.). W wypadkach tych w druku według wzoru Nr. 5 skreśla się zawarte pod poz. 7 po-

wołanie się na odebranie przyrzeczenia i zaznacza się powód jego nieodebrania.

§ 40. Pytania, zadawane obwinionemu przy przesłuchiwanym, powinny być krótkie i wyraźne.

Nie wolno używać ani gróźb, lub innych środków przymusowych, ani podstępów lub obietnic celem uzyskania wyjaśnień.

Niedopuszczalne jest takie zachowanie się, które mogłoby wywołać choćby tylko pozory wywierania nacisku na osoby, składające zeznania lub oświadczenia, albo dochodzące swego prawa.

Postępowanie przeciw nieobecnemu.

§ 41. W wypadkach wydalenia się obwinionego na stały pobyt zagranicę lub niemożności wyśledzenia miejsca jego pobytu, postępuje władza skarbowa w myśl art. 138 § 3 u. k. s. celem umożliwienia zastosowania art. 227 u. k. s.

W sprawach małej wagi przepis powyższy nie ma zastosowania; natomiast upoważnia się stosownie do przepisów art. 153 § 2 i 3 u. k. s. naczelników władz II instancji do umarzania takich spraw.

Przepisy obu poprzedzających ustępów stosuje się w toku całego postępowania przed władzami skarbowymi aż do chwili prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy.

§ 42. Za sprawy małej wagi (§ 41 ust. 2) uważa się sprawy o takie przestępstwa skarbowe, które wyrządziły, względnie wyrządzić mogły Skarbowi Państwa tylko nieznaczne szkody, zaś doprowadzenie tych spraw do prawomocnego rozstrzygnięcia wymagałoby niewspółmiernych kosztów i czasu.

W razie wątpliwości, czy sprawa w myśl przepisów ust. 1 niniejszego paragrafu może być traktowana jako sprawa małej wagi, władze skarbowe II instancji przedstawiają sprawę do decyzji Ministerstwa Skarbu.

§ 43. Ogłoszenia przewidziane w art. 227 u. k. s. zawierają:

1) wskazanie podstawy prawnej ogłoszenia (art. 227 u. k. s.) i władzy ogłaszającej,

2) imię, nazwisko i zawód oskarżonego (względnie odpowiedzialnego), w miarę zaś możliwości i miejsce ostatniego jego zamieszkania (pobytu) lub prowadzenia przedsiębiorstwa,

3) określenie przestępstwa, zarzuconego oskarżonemu ze wskazaniem odnośnych przepisów i wysokości grożącej kary; jeśli zaś chodzi o odpowiedzialnego — określenie przestępstwa i wymienienie sprawcy, w stosunku do których jest odpowiedzialny, ze wskazaniem odnośnych przepisów i najwyższej kary pieniężnej, której ściągnięcie grozi odpowiedzialnemu w razie wyroku skazującego (art. 33 § 2 u. k. s.),

4) czas i miejsce rozprawy głównej ze wskazaniem sądu, który ją przeprowadzi,

5) skutki niestawiennictwa (rozpoznanie sprawy i wydanie wyroku pomimo nieobecności oskarżonego, względnie odpowiedzialnego).

Ogłoszenia w gminie ostatniego miejsca zamieszkania, pobytu lub wykonywania przedsiębiorstwa, uskutecznią się przez rozplakatowanie.

Dobrowolne poddanie się karze.

§ 44. Jeśli strona, oświadczająca gotowość dobrowolnego poddania się karze (art. 176 i nast. u. k. s.), nie składa w tym celu pisemnej prośby, spisuje się z nią protokół według załączonego wzoru Nr. 6.

Przepis § 40 ust. 3 ma tu odpowiednie zastosowanie.

§ 45. W piśmie, jakim stosownie do art. 180 u. k. s. zawiadamia się obwinionego o przyzwoleniu na dobrowolne poddanie się karze, określa się zarzucone mu przestępstwo w ten sam sposób, w jaki określanoby je w orzeczeniu karnym (art. 185 § 1 u. k. s.).

O zasadach i formie rozstrzygnięcia skarbowego.

§ 46. Do rozstrzygnięcia sprawy należy przystąpić dopiero po ustaleniu, że treść środków dowodowych, które mają stanowić podstawę orzeczenia, przedstawiono w toku dochodzeń obwinionemu chyba, że obwiniony, wezwany do przesłuchania, nie stawiał się (art. 182 u. k. s.).

§ 47. Nie jest przeszkodą osobnego rozstrzygnięcia sprawy to, że przeciw temu samemu obwinionemu toczą się równocześnie jeszcze inne nierozstrzygnięte sprawy, choćby wcześniejsze.

§ 48. Do aktów sprawy dołącza się mimo to wypełnioną po czas ostatni kontestację karną.

§ 49. Orzeczenie karne zasądzające sporządza się według załączonego wzoru Nr. 7 i w tym celu sporządza się obok druków, zawierających wszystkie osiem ustępów tego wzoru (Nr. 7 a) także druki, zawierające tylko ustępy 1, 2, 4 i 6, które w praktyce częściej się stosują (Nr. 7 b). Przy użyciu tych druków czyni się w nich potrzebne uzupełnienia, względnie skreślenia, a gdyby to połączone było z trudnościami, sporządza się orzeczenie karne na zwykłym papierze.

§ 50. Przy zastosowaniu wzoru Nr. 7 (Nr. 7 a) należy mieć na względzie, co następuje:

a) w ustępie 1 opisuje się czyn przestępny również pod względem rodzajów uczestnictwa w przestępstwie; opisanie rodzaju tego uczestnictwa (sprawca, podżegacz, pomocnik), oraz powołanie jednego z przepisów art. 5 — 8 u. k. s. następuje dopiero w końcowym „uzasadnieniu orzeczenia”,

b) w drugim zdaniu ustępu 1 podaje się tylko naruszony przepis, t. j. przepis odnośnej ustawy lub wydanego na jej podstawie rozporządzenia; przepis, zawierający sankcję karną, podaje się dopiero w ustępie 2,

c) wysokość kar pieniężnych w ustępach 2 i 3 oraz wysokość zwrotu kosztów postępowania karnego w ustępie 4 podaje się cyfrowo i słownie,

d) jeśli orzeka się konfiskatę przedmiotu przestępstwa (w ustępie 2), natenczas ustęp 3 skreśla się.

e) jeśli orzeczenie dotyczy więcej niż jednej osoby, natenczas w klauzuli końcowej wymienia się wszystkie osoby, jakie zawiadamia się o orzeczeniu stosownie do przepisów art. 186 u. k. s., a dopiero poniżej pieczęci i podpisu podaje się już tylko tę osobę, dla której dany egzemplarz orzeczenia jest przeznaczony, z dodaniem jej adresu (dla użytku kancelarii),

f) w razie skreślenia w druku pewnego ustępu, zmienia się stosownie numerację następnych ustępów.

§ 51. Orzeczenie karne, uwalniające sprawcę od winy lub osobę trzecią od odpowiedzialności majątkowej, sporządza się według załączonego wzoru Nr. 8.

§ 52. Orzeczenia, uwzględniające roszczenia interwenjentów do zatrzymanych i zajętych przedmiotów, sporządza się według załączonego wzoru Nr. 9.

§ 53. Orzeczenia, wydawane w wyższej instancji wskutek wniesionego przeciw orzeczeniu karnemu zażalenia (orzeczenia zażaleniowe), sporządza się według załączonego wzoru Nr. 10.

§ 54. Wszelkie orzeczenia opatruje się liczbą ogólnego dziennika podawczego, pod którą zapisano w tym dzienniku ostatni akt, jaki wpłynął w danej sprawie.

Co dołącza się do aktów przed rozstrzygnięciem sprawy.

§ 55. Oprócz kontestacji karnej dołącza się do aktów sprawy przed wydaniem orzeczenia karnego:

1) sporządzony według załączonego wzoru Nr. 11 „wykaz należności, jakie wzięte być mają za podstawę wymiaru kar pieniężnych”; wykaz ten dołącza się jedynie w tych wypadkach, w których podstawą wymiaru kary jest uszczuplona opłata,

2) sporządzony według załączonego wzoru Nr. 12 „wykaz kosztów postępowania karnego”.

Spis aktów.

§ 56. Dla spraw rozstrzyganych przez władze skarbowe sporządza się „spis aktów” według załączonego wzoru Nr. 13, opatrując w tym celu każdy poszczególny akt numerem porządkowym (według rubryki 1 spisu).

§ 57. Wpisywanie poszczególnych aktów następuje zaraz po ich otrzymaniu i spis ten przechowuje się razem z aktami sprawy jako ich załącznik.

§ 58. Spis aktów zamyka się dopiero z chwilą ukończenia sprawy przez zaopatrzenie go datą oraz podpisem, wcześniej zaś wtedy, jeśli wysyła się sprawę nazewnątrż urzędu.

§ 59. Sporządzenie spisu aktów należy do władzy I instancji. Jeśli jednak sprawa przechodzi do II instancji, a ta przedkłada ją następnie Ministerstwu, lub przesyła ją innej władzy, natenczas uwidacznia ona w tym samym spisie te akty, które mi sama sprawę uzupełniła.

Przekazywanie spraw do sądowego rozstrzygnięcia.

§ 60. Władza skarbowa, przekazując sprawę do sądowego rozstrzygnięcia po myśli art. 151 § 2 i 138 pkt. 3 u. k. s., wyszczególnia w swem piśmie naruszony przepis odnośnej ustawy, względnie wydanego na jej podstawie rozporządzenia (nie zaś przepisu, zawierający sankcję karną).

§ 61. Zarazem dołącza władza skarbowa do swego pisma:

- 1) kontestację karną,
- 2) wykaz należności, jakie mają być wzięte za podstawę wymiaru kary pieniężnej (§ 55 pkt. 1),

3) wykaz kosztów postępowania (§ 55 pkt. 2), o ile powstały jakieś koszta w dochodzeniach skarbowych,

4) akta przeprowadzonych dochodzeń.

§ 62. Jeśli z jakichkolwiek powodów dołączenie wyszczególnionych w § 61 dokumentów nie może od razu nastąpić lub też treść ich wskutek odmiennej wyniku śledztwa sądowego musi być zmieniona (np. treść wykazu, określonego w § 61 pkt. 2), obowiązana jest władza skarbowa do dodatkowego przesłania tych dokumentów na żądanie władzy sądowej.

Wykonanie orzeczeń karnych.

§ 63. Powołane do wykonania orzeczeń karnych władze I instancji (art. 202 u. k. s.) badają najpierw ogólnie przez organa, wymienione w § 15 ust. 2, czy stosownie do przepisu art. 21 u. k. s. nastąpić ma ściąganie kary pieniężnej, czy też wykonanie kary aresztu zastępczego.

Jeśli skazany sam kary pieniężnej nie składa, a z rzeczonych dochodzeń okazuje się, że kara pieniężna jest ściągalna i niema również innych powodów, przemawiających za wykonaniem kary aresztu zastępczego (art. 21 pkt. 2 i 3 u. k. s.), natenczas przystępuje się do przymusowego ściągania kary pieniężnej.

Ściąganie kar pieniężnych dokonywa się przez sekwestratorów przy urzędach skarbowych.

§ 64. W wypadkach, zasługujących na uwzględnienie, można zezwolić skazanemu na spłatę kary pieniężnej ratami, o ile nie grozi to niebezpieczeństwem późniejszej nieściągalności tej kary.

§ 65. Do zezwolenia na ratalną spłatę kar pieniężnych upoważnione są te władze skarbowe, które w myśl przepisu art. 144 u. k. s. rozstrzygnęły sprawę w I instancji, jeśli spłata ma trwać nie dłużej niż dwadzieścia cztery miesiące od dnia uprawomocnienia się orzeczenia karnego.

Na dłuższe trwanie spłaty może zezwolić tylko Ministerstwo Skarbu.

§ 66. Odroczenia i przerwy wykonania kary aresztu zastępczego (art. 202 u. k. s.) w wypadkach, przewidzianych w art. 538 — 541 k. p. k., udziela władza skarbowa I instancji na czas do 3 miesięcy, władza zaś skarbowa II instancji — na czas do 6 miesięcy.

Odroczenia lub przerwy kary aresztu zastępczego na dłuższy okres czasu może udzielić tylko Ministerstwo Skarbu.

§ 67. Odroczenia i przerwy kary aresztu zastępczego nie należy udzielać recydywistom oraz przestępcom zawodowym, jak również w wypadkach, gdy zachodzi obawa uchylecia się skazanego od wykonania kary.

§ 68. Władze skarbowe przesyłają postanowienia co do przerwy kary sądowi grodzkiemu (art. 204 u. k. s.) z prośbą o wydanie odnośnego zarządzenia naczelnikowi więzienia i o zawiadomienie Policji Państwowej rejonu, w którym zwolniony ma zamiar zamieszkać, po upływie zaś okresu przerwy

sprawdzają, czy skazany rozpoczął dalsze odbywanie kary.

O ile skazany w ciągu 3 dni po upływie czasu przerwy nie zgłosi się dobrowolnie do odpokutowania kary, sąd grodzki na wniosek władzy skarbowej zarządzi bezzwłoczne aresztowanie skazanego i sprowadzenie go do więzienia.

§ 69. W wypadku, gdy nie można wykonać orzeczonej prawomocnie kary z powodu wydalenia się skazanego na stały pobyt zagranicę lub z powodu braku wiadomości o miejscu jego pobytu, nastąpić może wykreślenie sprawy z ewidencji na podstawie pozwolenia władzy II instancji, jeśli orzeczenie karne wydała władza I instancji, zaś Ministerstwa Skarbu, jeśli orzeczenie karne wydała władza II instancji.

W żadnym wypadku nie jest to przeszkodą wykonania kary, gdyby skazany się zjawił, chyba, że nastąpiło tymczasem przedawnienie kary (art. 42 u. k. s.).

Ułaskawienie.

§ 70. Prośbę o ułaskawienie w sprawach rozstrzygniętych w postępowaniu sądowym, przesyła się sądowi, który wydał wyrok I instancji.

§ 71. Prośby o ułaskawienie w sprawach prawomocnie rozstrzygniętych w postępowaniu przed władzami skarbowymi, przesyła się wymienionej w § 28 władzy I instancji.

§ 72. Władza skarbową I instancji przesyła prośbę o ułaskawienie wraz ze swą opinią właściwej władzy skarbowej II instancji przy dołączeniu akt sprawy lub niezbędnych ich części.

§ 73. Uznając, że skazany na łaskę nie zasługuje, władza skarbową II instancji wydaje postanowienie o pozostawieniu prośby bez dalszego biegu i odpis tego postanowienia przesyła Ministerstwu Skarbu do wiadomości.

§ 74. Przychylając się do prośby o ułaskawienie, jako też w tych wypadkach, kiedy Ministerstwo Skarbu zażądało przedstawienia sobie akt celem rozważenia kwestji ułaskawienia, władza skarbową II instancji przesyła Ministerstwu Skarbu akta sprawy wraz ze swą opinią.

§ 75. Prośba o ułaskawienie nie wstrzymuje wykonania orzeczenia karnego.

§ 76. Wstrzymać wykonanie kary lub zarządzić przerwę jej wykonania do czasu rozstrzygnięcia kwestji ułaskawienia może oprócz Ministerstwa Skarbu również władza skarbową II instancji, lecz tylko w wypadkach, gdy szczególnie ważne względy przemawiają za uwzględnieniem prośby o ułaskawienie.

§ 77. Postanowienia w sprawach o ułaskawienie oznajmia skazanemu władza skarbową II instancji (§ 30) jedynie z powołaniem się na złożoną prośbę bez dołączenia uzasadnienia.

Umarzanie spraw z powodu śmierci przestępcy lub przedawnienia.

§ 78. Przepis art. 153 § 1 u. k. s. stosuje się również w wypadkach śmierci przestępcy bez względu na to, czy śmierć nastąpiła przed czy po rozstrzy-

gnięciu sprawy, jednak w tym drugim wypadku o tyle — o ile nie stoi temu na przeszkodzie przepis art. 44 u. k. s.

Naczelników władz II instancji upoważnia się stosownie do przepisu art. 153 § 2 do umarzania spraw z powodu przedawnienia, jednak tylko wtedy, jeśli przedawnienie nastąpiło niewątpliwie bez winy urzędnika; w przeciwnym razie przedkłada się sprawę do decyzji Ministerstwa Skarbu.

Postępowanie z przedmiotami zajętemi, jeśli obwiniony jest nieznanym lub się ukrywa.

§ 79. Publiczne wezwanie, jakie wystosowuje się stosownie do art. 158 § 1 u. k. s. do nieznanego lub uchylającego się od postępowania karnego właściciela przedmiotu, zawierać ma:

1) dzień i miejsce przytrzymania (zajęcia) tych przedmiotów,

2) okoliczności, uzasadniające podejrzenie, że przedmiotami temi popełniono przestępstwo skarbowe (art. 155 § 1 u. k. s.) względnie, że przestępstwa tego dopuściła się osoba, u której zajęto przedmioty na zabezpieczenie kary (art. 155 § 3 u. k. s.),

3) zagrożenie uznania tych przedmiotów za przepade narzecz Skarbu Państwa, jeśli właściciel tych przedmiotów nie zgłosi się u władzy w ciągu 3 miesięcy, licząc od dnia opublikowania wezwania.

§ 80. Opublikowanie wezwania następuje przez umieszczenie tegoż na tablicy urzędowej w lokalu władzy skarbowej I instancji, a jeśli wartość tych przedmiotów przenosi kwotę dwieście złotych, także w lokalu zwierzchności gminnej miejsca ostatniego pobytu obwinionego.

Dopuszcza się objęcie jednym publicznym wezwaniem większej ilości wypadków przemytnictwa, jednak pod warunkiem, że wartość przemyconych przedmiotów nie przekracza w żadnym poszczególnym wypadku 50 złotych.

§ 81. Jeśli obwiniony (właściciel przedmiotu) w wyznaczonym terminie u władzy się nie zgłosi, wydaje się decyzję co do przypadku tych przedmiotów na rzecz Skarbu Państwa, poczem przedmioty te się sprzedaje i sprawę z ewidencji się wykreśla.

O zawiadomieniach i doręczeniach.

§ 82. Władza skarbową zawiadamia strony o swych decyzjach pisemnie, a doręczenie tych pism (orzeczeń karnych, wezwań i t. p.) odbywa się w zasadzie pocztą za potwierdzeniem odbioru, które dołącza się do akt sprawy.

Jedynie w wypadkach wyjątkowych lub też nieznacznych odległości nastąpić może doręczenie wezwania lub innego pisma przez własne organa władzy skarbowej.

Rejestr karny.

§ 83. Władze skarbowe I instancji utrzymują ściśle ewidencję spraw o przestępstwa, ulegające ukaraniu wedle zasad ustawy karnej skarbowej i w tym celu prowadzą rejestr karny (rejestr spraw karnych) według wzoru Nr. 14.

Pozycje porządkowe spraw zapisywanych do rejestru zaczynają się z każdym nowym rokiem kalendarzowym od liczby 1.

§ 84. Do rejestru karnego zapisuje się sprawy natychmiast po otrzymaniu przez urząd protokołu karnego lub doniesienia o popełnionem przestępstwie (art. 148 u. k. s.), przyczem zamieszcza się na ich pierwszych stronkach po prawej stronie u góry następującą notatkę: „zapisano w rejestrze karnym pod pozycją . . . z roku . . . (podpis)”. Zapisanie to nastąpić winno, zanim przystąpi się do załatwienia sprawy.

§ 85. Równocześnie z wpisaniem sprawy do rejestru karnego zapisuje się obwinionego w indeksie przestępców (§ 101).

§ 86. W rubryce 7 rejestru karnego zapisuje się:

1) pod lit. „a” — ważniejsze decyzje i zarządzenia (z cyfrowem oznaczeniem kolejności), wydane w postępowaniu skarbowem aż do chwili prawomocnego rozstrzygnięcia sprawy, względnie przekazania sprawy do postępowania sądowego.

Decyzji o umorzeniu sprawy, orzeczeń karnych uwalniających, orzeczeń karnych wydanych w II instancji, oraz takich zarządzeń, które wydano celem wykonania tych decyzji, względnie orzeczeń, jak również decyzji i zarządzeń władz sądowych — nie zapisuje się;

2) pod lit. „b” — ważniejsze decyzje i zarządzenia władz sądowych i skarbowych w czasie całego postępowania sądowego (np. zarządzenia władzy sądowej o uzupełnieniu dochodzeń przez władzę skarbową, wykonanie tego zarządzenia, delegowanie pełnomocnika na rozprawę sądową i inne zarządzenia wydane stosownie do przepisów art. 140 i art. 211 — 223 u. k. s.), jak również postanowienia i wyroki sądowe z wyjątkiem postanowień i wyroków prawomocnych.

Jeśli sprawę, przekazaną do postępowania sądowego, zwrócono władzy skarbowej celem rozpoznania jej w postępowaniu skarbowem, wówczas wydane przez władzę skarbową decyzje i zarządzenia w tej sprawie, aż do chwili prawomocnego jej rozstrzygnięcia w postępowaniu skarbowem, względnie ponownego przekazania sprawy postępowaniu sądowemu w trybie art. 188 u. k. s., zapisuje się w rubryce 7 pod lit. „a”.

Jako ostatnią pozycję rubryki 7 zapisuje się:

1) pod lit. „a” — data i numer pisma, przy którym przesłano sprawę celem rozstrzygnięcia w II instancji skarbowej względnie data i numer pisma, przy którym przekazano sprawę władzy sądowej,

2) pod lit. „b” — powody nieuprawomocnienia się ostatnio wydanego w sprawie wyroku, względnie postanowienia o umorzeniu sprawy.

Jeśli zapisano w rubryce 7 pod lit. „a” orzeczenie karne lub pod lit. „b” wyrok sądowy, względnie postanowienie o umorzeniu sprawy, uprawomocniły się, wówczas ostatnią pozycję rubryki 7-ej stanowi adnotacja o ich prawomocności.

§ 87. W rubryce 8-ej rejestru, pod odpowiednimi literami zapisuje się data i numer oraz krótka treść prawomocnych zasadzających orzeczeń karnych, względnie wyroków, z podaniem imion i nazwisk osób obwinionych, rodzaju i dnia popełnienia przestępstwa oraz orzeczonej kary.

Np. Osoba, względnie osoby
(wymienić imię i nazwisko, względnie imiona i nazwiska) win. jest (są) przestępstwa skarbowego z art. popełnionego przez to, że

Skazan . . . na podstawie art. . . . na karę . . .

Równocześnie z zapisaniem prawomocnych zasadzających orzeczeń karnych względnie wyroków w rubryce 8-ej rejestru należy zbadać, czy imiona i nazwiska osób skazanych na mocy tych orzeczeń i wyroków zostały już zapisane w indeksie przestępców stosownie do przepisów § 85. Gdyby okazało się, że niektóre z pośród osób skazanych nie zostały zapisane w indeksie, należy indeks odpowiednio uzupełnić.

W razie umorzenia sprawy lub uniewinnienia oskarżonego tak w postępowaniu skarbowem jak w sądowem skutecznia się czerwonym atramentem pod odpowiednimi literami rubryki 8-ej adnotacje o treści następującej:

1) pod lit. „a” tej rubryki: „Umorzono” względnie „Uniewinniono na podstawie art. . . . decyzją” względnie „Orzeczeniem”
(nazwa i siedziba władzy skarbowej) z dnia
Nr.

2) pod lit. „b” tej rubryki: „Umorzono” względnie „Uniewinniono na podstawie art. postanowieniem względnie wyrokiem”
(nazwa i siedziba sądu)
dnia Nr.

§ 88. W rubryce 9 i wogóle w rejestrze karnym wykonanie kar orzeczonych w postępowaniu sądowem nie zapisuje się.

W rubryce tej zapisuje się:

1) pod lit. „a” — wpłacone dobrowolnie lub ściągnięte przymusowo tytułem kary pieniężnej kwoty z podaniem nazwy i siedziby kasy, daty i pozycji dziennika przychodowego;

2) pod lit. „b” — okres czasu odbycia kary aresztu zastępczego.

Za podstawę do powyższych zapisów służą:

ad 1) zawiadomienia kas skarbowych o zarachowaniu na dochód Skarbu kwot, jakie wpłynęły tytułem kar pieniężnych, nie zaś pokwitowania z odbioru rzeczonych kwot przez kasy skarbowe, względnie przez inne organa państwowe, przedstawiane na dowód uiszczenia kary pieniężnej;

ad 2) zawiadomienia władz państwowych i samorządowych o wykonaniu na obwinionym kary aresztu zastępczego z podaniem nazwy władzy, daty i numeru zawiadomienia.

W rubryce 9 zapisuje się również postanowienia tego rodzaju, jak odroczenie lub przerwa kary, rozłożenie kary pieniężnej na raty oraz inne postanowienia, wydane z powodu niemożności wykonania orzeczonej kary.

§ 89. W rubryce 10 zapisuje się sposób zlikwidowania zajętych w sprawie przedmiotów (wydanie stronie, sprzedaż, przekazanie zakładom państwo-

wym lub instytucjom społecznym celem użytkowania, zniszczenie), a mianowicie:

a) w razie sprzedaży przedmiotów uzyskana ze sprzedaży kwota z podaniem daty jej wpłynięcia do kasy skarbowej i pozycji dziennika przychodowego,

b) w razie zniszczenia przedmiotów — data protokołu zniszczenia,

c) w pozostałych zaś wypadkach data i numer pisma, przy którym przekazano przedmioty zakładom państwowym lub instytucjom społecznym.

§ 90. Przepisy § 89 mają zastosowanie również do przedmiotów, których wydanie stronie lub konfiskatę orzeczono w postępowaniu sądowym (art. 203 u. k. s.).

§ 91. W rubryce 11 zapisuje się:

a) przedstawione wyższej władzy skarbowej wnioski o przyznanie, względnie odroczenie przyznania, nagrody za wykrycie przestępstwa z podaniem daty i numeru odnośnego wniosku,

b) data i numer decyzji o przyznaniu, względnie odroczeniu przyznania nagrody.

Jeśli z wnioskiem o nagrodę nie wystąpiono z braku podstaw prawnych do przyznania nagrody, — uskutecznia się w tej rubryce odnośną adnotację.

§ 92. Dane, wymagające wpisania do rejestru karnego, gdy brak dla nich odpowiedniej rubryki, wpisuje się w rubryce „uwagi“.

§ 93. Po uskutecznieniu w odnośnej rubryce rejestru ostatniego wpisu, stwierdzającego ukończenie sprawy, zakreśla się numer porządkowy sprawy (rub. 1) czerwonym ołówkiem (wykreślenie sprawy z ewidencji).

Wykreślenie z ewidencji może nastąpić:

a) odnośnie do spraw prawomocnie rozstrzygniętych w postępowaniu sądowym — po otrzymaniu przez władzę skarbową prawomocnego wyroku, względnie postanowienia, kończącego postępowanie karne w stosunku do wszystkich oskarżonych,

b) odnośnie do spraw prawomocnie rozstrzygniętych w postępowaniu skarbowym — bądź po wydaniu decyzji o umorzeniu sprawy, względnie orzeczenia uwalniającego, w stosunku do wszystkich oskarżonych, bądź po wykonaniu kary w stosunku do wszystkich skazanych, bądź wówczas, gdy wykonanie kary nastąpić nie może skutkiem aktu łaski, przedawnienia kary lub innych przyczyn.

W sprawach, wymienionych zarówno pod lit. „a“, jak i pod lit. „b“, wykreślenie sprawy z ewidencji może nastąpić nie wcześniej, jak po zlikwidowaniu zajętych w sprawie przedmiotów.

§ 94. Datę i numer ostatniego wpisu w rubryce 11 rejestru, stwierdzającego ukończenie sprawy o przyznanie nagrody za wykrycie danego przestępstwa, podkreśla się czerwonym ołówkiem.

§ 95. W razie wznowienia postępowania karnego (art. 230 — 235 u. k. s.) należy sprawę wpisać na nowo do rejestru karnego.

W rubryce „uwagi“ należy uczynić wzmiankę o wznowieniu, powołując dawny numer porządkowy

sprawy w rejestrze karnym, zaś w „uwagach“, odnoszących się do dawnego numeru sprawy, uczynić wzmiankę o wznowieniu, powołując nowy numer rejestru karnego.

Kontestacje karne i indeks przestępców skarbowych.

§ 96. Kontestacje karne są to wypisy z rejestru karnego. Kontestacje te sporządza się według załączonego wzoru Nr. 15.

§ 97. W kontestacjach karnych zamieszcza się także sprawy wszczęte przed 1 stycznia 1933 r., a mianowicie wszystkie te, które zapisane są w księdze kar oraz z pośród spraw zapisanych w pamiętniku karnym tylko sprawy nierozstrzygnięte (p. § 107).

§ 98. W kontestacjach nie uwidacznia się sprawy, do której kontestację się dołącza, ani też spraw, zakończonych już uwalniającym orzeczeniem karnym, względnie uwalniającym wyrokiem sądowym, lub decyzją umarzającą dochodzenie.

§ 99. Wystawienia kontestacji należy zaniechać:

a) jeśli sprawa dotyczy przestępstwa porządkowego,

b) odnośnie do spraw o nieprawdziwe deklaracje celne, z art. 49 u. k. s. (o ile nie podlegają sankcjom karnym z art. 45 — 48 u. k. s., lecz sankcji karnej z art. 49 u. k. s.),

c) jeśli obwiniony nie był uprzednio karany ani też przeciw niemu nie prowadziło się dochodzenie karne skarbowe; w wypadkach takich należy zamieszczać na pierwszej stronie protokołu karnego, po prawej stronie u góry, następującą notatkę: „obwiniony dotychczas nie karany i nieposzlakowany“ (data i podpis).

Dołączenie kontestacji karnej w wypadkach, wymienionych pod „a“ i „b“, jest jednak konieczne, jeśli zachodzi wypadek powtórzenia tego samego przestępstwa, mogący wywołać wzmożenie represji karnej na mocy art. 23 u. k. s.

§ 100. Kontestacje karne należy dołączać do akt sprawy jeszcze przed badaniem obwinionego, aby prowadzący badanie mógł ustalić ostatecznie, czy był on karany, kiedy i za co (druk Nr. 4, pytanie 8-e). Oświadczenie złożone w tym względzie przez obwinionego winno być ściśle w protokole zapisane, a gdyby oświadczenie to nie zgadzało się z kontestacją — należy zażądać od obwinionego wyjaśnienia sprzeczności.

§ 101. W celach sporządzenia kontestacji karnych prowadzą władze skarbowe I instancji indeks przestępców skarbowych według załączonego wzoru Nr. 16, t. j. alfabetyczny spis przestępców ze wskazaniem spraw karnych, dotyczących każdego z nich.

W indeksie tym uwidacznia się sprawy jedno- i tego samego przestępcy przez podanie tylko tego, co jest koniecznym dla odszukania sprawy w rejestrze karnym.

§ 102. Jeśli obwiniony zamieszkuje pod ostatnim adresem krócej niż lat pięć, należy od urzędu skarbowego (celnego) poprzedniego miejsca zamieszkania obwinionego zażądać kontestacji karnej i dołączyć ją do akt sprawy.

Wykazy, dotyczące stanu orzecznictwa karno-skarbowego.

§ 103. W terminie do 15 stycznia każdego roku władze skarbowe I instancji przedkładają władzom II instancji wykazy o stanie orzecznictwa karno-skarbowego za rok ubiegły, sporządzone na podstawie rejestru karnego i poprzednich ksiąg ewidencyjnych, mianowicie:

1) wykaz „ogólny“, t. j. wykaz ilości spraw pozostałych do rozstrzygnięcia z lat poprzednich, jak również sprawy, jakie wpłynęły w roku sprawozdawczym — według załączonego wzoru Nr. 17,

2) wykaz „szczególny“ t. j. wykaz ilości spraw, pochodzących wyłącznie z roku sprawozdawczego, z tem, że wykaz ten sporządzają władze skarbowe, wymienione w § 28 pkt. 1, według załączonego wzoru Nr. 18, władze zaś skarbowe, wymienione w § 28 pkt. 2, według załączonego wzoru Nr. 18-a,

3) wykaz „sądowy“, t. j. wykaz ilości spraw zalegających w sądach z końcem roku sprawozdawczego — według załączonego wzoru Nr. 19.

Na podstawie powyższych wykazów władze skarbowe II instancji sporządzają sumaryczne wykazy i przedkładają je Ministerstwu Skarbu w terminie do końca stycznia każdego roku.

§ 104. Przy sporządzaniu wykazu „ogólnego“, uważa się za rozstrzygnięte sprawy następujące:

1) sprawy, w których wydano już orzeczenie karno-skarbowe lub wyrok sądowy, choćby orzeczenie lub wyrok nie były jeszcze prawomocne,

2) sprawy, w których zezwolono na dobrowolne poddanie się karze,

3) sprawy umorzony bez wydania orzeczenia karnego skarbowego, względnie wyroku sądowego (z powodu bezpodstawności obwinienia, braku dowodów winy i t. p. — [art. 152 i 153 u. k. s.] — i

4) sprawy przeciw nieznanemu sprawcy lub nieznanemu z miejsca pobytu, jeśli zapadło już orzeczenie co do przepadku zajętych przedmiotów (art. 158 § 1 u. k. s.).

W rubryce 7-iej tego wykazu znajdują się w ten sposób, obok spraw wymienionych w poprzednich rubrykach, także nierozstrzygnięte sprawy z lat poprzednich, podczas gdy w rubryce 2 znajdują się tylko nierozstrzygnięte sprawy z lat poprzednich.

Natomiast nie znajdują się w rubryce 7-iej tego wykazu takie sprawy z roku sprawozdawczego, które przy końcu tegoż roku są nie tylko rozstrzygnięte, ale wogóle ukończone.

§ 105. Przy sporządzaniu wykazu „sądowego“ (§ 103 p. 3) uważa się za rozstrzygnięte te sprawy, co do których otrzymano od sądu doniesienie o wydaniu wyroku, względnie o umorzeniu sprawy (art. 228 § 3 u. k. s.).

Wykazem tym obejmuje się tak sprawy przekazane sądowi do rozstrzygnięcia bez wydania orzeczenia skarbowego, jak również przekazane dopiero po wydaniu tego orzeczenia na wniosek skazanej strony.

Przez sądy rozumie się także urzędy prokuratorskie przy tych sądach.

Druki.

§ 106. Dla łatwiejszego wykonywania ustawy karnej skarbowej sporządza się nakład następujących druków:

- 1) protokół karny — według wzoru Nr. 1,
 - 2) wezwanie obwinionego — według wzoru Nr. 2,
 - 3) wezwanie świadka — według wzoru Nr. 3,
 - 4) protokół przesłuchania obwinionego — według wzoru Nr. 4,
 - 5) protokół przesłuchania świadka — według wzoru Nr. 5,
 - 6) protokół dobrowolnego poddania się karze — według wzoru Nr. 6,
 - 7) orzeczenie karne zasadzające, zupełne — według wzoru Nr. 7a,
 - 8) orzeczenie karne zasadzające, skrócone — według wzoru Nr. 7b,
 - 9) wykaz należności, wziętych za podstawę wymiaru kary pieniężnej — według wzoru Nr. 11,
 - 10) wykaz kosztów postępowania karnego — według wzoru Nr. 12,
 - 11) spis aktów — według wzoru Nr. 13,
 - 12) rejestr karny — według wzoru Nr. 14,
 - 13) kontestacja karna — według wzoru Nr. 15,
 - 14) indeks przestępców skarbowych — według wzoru Nr. 16.
- Nakładu innych druków (wzory Nr. 8, 9, 10, 17, 18, 18a, 19) nie sporządza się.

Przepisy przechodnie i końcowe.

§ 107. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 maja 1932 r. z wyjątkiem przepisów, dotyczących ewidencji spraw o przestępstwa skarbowe (§ 83 — § 101) i sporządzania wykazów o stanie orzecznictwa karno-skarbowego (§ 103 — § 106), uzyskujących moc obowiązującą od 1 stycznia 1933 r.

§ 108. Z dniem 1 maja 1932 r. tracą moc obowiązującą przepisy rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 15 listopada 1926 r. o wykonaniu ustawy karnej skarbowej (Dz. U. R. P. Nr. 120, poz. 693), z wyjątkiem przepisów, określonych w § 56 — 69 tego rozporządzenia, które zachowują moc obowiązującą do dnia 1 stycznia 1933 r.

Minister Skarbu: *Jan Piłsudski*

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

Załączniki do rozp. Min. Skarbu
i Sprawiedl. z dn. 22 kwietnia 1932 r.
(poz. 362).

Wzór Nr. 1 (do § 18 rozp. wyk.)

(Strona 1)

PROTOKÓŁ KARNY

z powodu wykrycia przestępstwa skarbowego

spisany dnia w kancelarji Urzędu w

OBECNI:

Obwinieni: Imię i nazwisko, wiek, zawód, miejsce zamieszkania, adres	Asystencja *): Imię i nazwisko, zawód, miej- sca zamieszkania asystujących	Imacze: Imię i nazwisko, charakter służ- bowy, miejsce służb.
1) 2) 3)		1) 2) 3)

*) UWAGA: asystencja konieczna, jeśli obwiniony nie umie pisać lub odmawia podpisu.

ZAJĘTE PRZEDMIOTY PRZESTĘPSTWA:
i miejsce ich przechowania:

(Strona 2)

ZARZĄDZENIA CO DO PRZYTRZYMANÝCH OSÓB:
(czy pozostawiono je na wolności — jeśli przyaresztowano, do którego sądu je odstawiono).

POWÓD OBWINIENIA:
(opisanie towarzyszących przytrzymaniu okoliczności oraz zebranych dowodów winy)

(Strona 3)

OŚWIADCZENIE OBWINIONEGO:
(po odczytaniu poprzedniej rubryki)

Potwierdzając odczytanie mi „Powodu obwinienia”, oświadczam co następuje:
(podpis lub znak ręki obwinionego, ewentualnie także podpisy osób asystujących przy przesłu-
chaniu).

(Strona 4)

EWENTUALNE DALSZE UWAGI IMACZÓW:
(zwłaszcza co do „Oświadczenia” obwinionego)

Na tem protokół zakończono i podpisano.

(Własnoręczne podpisy wszystkich imaczów).

Wzór Nr. 2 (do § 35 rozp. wyk.)

WEZWANIE obwinionego
odpowiedzialnegoNa podstawie art. $\frac{167}{168}$ ustawy karnej skarbowej wzywa się Pana (nią).......... W.....
by stawil(a) się dnia o godzinie
w kancelarii Urzędu w.....celem przesłuchania Go (Jej) jako obwinionego (ej)
odpowiedzialnego (ej) w sprawie karnej skarbowej o.....

Zarazem objaśnia się Pana (nią), że wydanie orzeczenia karnej nastąpić może mimo niestawienia się.

Stawiennictwo jest obowiązkowe, i w razie niestawienia się, zarządzi się przymusowe dostawienie,

Od.....

W.....

(pieczęć — podpis).

Wzór Nr. 3 (do § 35 rozp. wyk.)

WEZWANIE świadka
znawcyNa podstawie art. $\frac{170}{173}$ ustawy karnej skarbowej wzywa się Pana (nią).......... W.....
by stawil(a) się dnia o godzinie
w kancelarii Urzędu w.....celem przesłuchania Go (Jej) jako świadka
znawcy w sprawie karnej skarbowej.

Stawiennictwo jest obowiązkowe i w razie niestawienia się, zarządzi się przymusowe dostawienie.

Od.....

W.....

(pieczęć — podpis).

(Strona 1)

PROTOKÓŁprzesłuchania obwinionego (ej)
odpowiedzialnego (ej)spisany dnia w kancelarii Urzędu
..... w**OBECNI:**

Kierujący przesłuchaniem (imię i nazwisko, charakter służbowy i miejsce służbowe urzędnika)	Asystencja (imię i nazwisko, zawód i miejsce stałego zamieszkania asystu- jących)	Protokółant (imię i nazwisko, charakter służbowy, miejsce służbowe)
.....
.....
.....

1. Imię i nazwisko obwinionego (ej)
odpowiedzialnego (ej)
(u kobiet zamężnych także nazwisko rodowe)
2. Imiona rodziców
3. Stan rodzinny (wolny — żonaty — zamężna, imię i nazwisko żony, względnie męża, ilość dzieci)
.....
4. Wiek lub data urodzenia
5. Miejsce urodzenia (powiat i gmina)
6. Zawód (środek utrzymania)
7. Miejsce stałego zamieszkania (w miejscowościach większych podać bliższy adres)
8. Czy był karany i za co

(Strona 2)

9. Na stosowne dalsze zapytania oświadcza obwiniony (a)
odpowiedzialny (a) co następuje:
-
.....
.....

(własnoręczny podpis obwinionego względnie znak
ręki, ewentualnie także podpisy osób asystujących)

Na tem protokół zakończono i podpisano.

(podpisy kierującego przesłuchaniem i protokółanta)

Wzór Nr. 5 (do § 37 rozp. wyk.)

PROTOKÓŁprzesłuchania świadka
znawcyspisany dnia w kancelarii Urzędu.....
w**OBECNI:**

Kierujący przesłuchaniem (imię i nazwisko, charakter służbowy, miejsce służbowe urzędnika)	Asystencja (imię i nazwisko, zawód i miejsce stałego zamieszkania asystu- jących)	Protokółant (imię i nazwisko, charakter służbowy i miejsce służbowe)
.....
.....

1. Imię i nazwisko świadka (znawcy)
2. Wiek lub data urodzenia
3. Zawód
4. Miejsce stałego zamieszkania
5. Stosunek do obwinionego (pokrewieństwo, powinowactwo, stosunek życzliwy lub niechętny i t. p.)
.....
6. Czy był karany i za co
7. Po objaśnieniu świadka (znawcy), jaki jest powód przesłuchania, oraz odebraniu odeń przyrzeczenia stosownie do art. 171 u. k. s. i zwróceniu mu uwagi na przepis art. 174 u. k. s., oświadczą także co następuje:
.....
.....

(Własnoręczny podpis badanego wzgl. znak ręki i podpisy osób
asystujących przy przesłuchaniu)

Na tem protokół zakończono i podpisano:

(podpis kierującego przesłuchaniem i protokółanta)

Wzór Nr. 6 (do § 44 rozp. wyk.)

PROTOKÓŁ

dobrowolnego poddania się karze

spisany dnia w kancelarii Urzędu w

w sprawie karnej skarbowej o

Staje obwiniony (a) w tej sprawie (imię i nazwisko)

w wieku lat, z zawodu zamieszkujący (a) w

żonaty zamężna stanu wolnego, ojciec matka dzieci i oświadcza jak następuje:

Po objaśnieniu mię, o jakie przestępstwo jestem obwiniony (a) ofiarowuję dobrowolnie tytułem kary pieniężnej i pojedynczej uszczuplonej należności kwotę słownie złotych, zgadzam się również na konfiskatę przedmiotu przestępstwa t. j., i zrzekając się wydania mi formalnego orzeczenia karnego, oraz wszelkich środków dalszej prawnej obrony, upraszam o zezwolenie mi na dobrowolne poddanie się karze.

Ofiarowaną w tym celu kwotę złożyłem (am) już w kasie skarbowej w

(własnoręczny podpis lub znak ręki wobec asystujących
przy przesłuchaniu świadków)

Na tem protokół zakończono i podpisano.

(podpis urzędnika, kierującego przesłuchaniem, ewentualnie także protokółanta)

Wzór Nr. 7a (do § 49 rozp. wyk.)

(nazwa i siedziba władzy orzekającej)

dnia

L.

ORZECZENIE KARNE (zasadzające)
(zupełne)

W sprawie karnej skarbowej przeciw
(imię i nazwisko obwinionego, jego zawód i miejsce zamieszkania)
rozpoczętej protokołem karnym z dnia orzeka się jak następuje:

1.
(imię i nazwisko obwinionego) winien jest przestępstwa skarbowego z art. 1 L.
ustawy karnej skarbowej, popełnionego przez to, że
(opisać czyn przestępny)
Czyn ten jest naruszeniem art. ustawy z dnia
(np. ustawy o opodatkowaniu piwa)

2. Za to skazuje się go na podstawie art. u. k. s. na karę pieniężną w wysokości
krotnej, przypadającej od przedmiotu przestępstwa, należności w kwocie t. j. na karę
w kwocie oraz na karę konfiskaty przedmiotu przestępstwa t. j.

3. Na podstawie art. 19 u. k. s. skazuje się go nadto w miejsce kary konfiskaty na dodatkową
karę pieniężną w wysokości wartości nieskonfiskowanego przedmiotu, t. j. na karę w kwocie
wreszcie

4. Na podstawie art. 206 u. k. s. skazuje się go na zwrot kosztów postępowania karnego w kwo-
cie

5. Za orzeczone powyżej kary pieniężne i koszty postępowania karnego w łącznej kwocie
odpowiada całym swym majątkiem na podstawie art. 33 i u. k. s.
(wymienić osobę odpowiedzialną wedle
jej nazwiska i tytułu odpowiedzialności). Tenże będzie zatem obowiązany uiścić tę część powyższych kar pienięż-
nych i kosztów postępowania, jakiej nie zdoła się ściągnąć stosownie do art. 21 u. k. s. z majątku i docho-
dów skazanego
(wymienić imię i nazwisko skazanego)

6. Gdyby orzeczonych w ustępie 2 i 3 kar pieniężnych w łącznej kwocie
nie można ściągnąć z majątku i dochodu skazanego, ani też z majątku i dochodu odpowiedzialnego, to w tym
wypadku kary te zamienia się dla skazanego na podstawie art. 20 u. k. s. na karę aresztu zastępczego przez
przeciąg Areszt ten w razie, gdyby tylko część kary pieniężnej okazała się nieścią-
galną, ulegnie skróceniu ściśle wedle stosunku wyżej ustanowionego.

7. Dokonane u obwinionego na zabezpieczenie kary i kosztów postępowania zajęcie przedmiotów
jako to: uznaje się na podstawie art. 137 § 1 pkt. b) u. k. s. jako uzasadnione; zabezpie-
(np. wozu i koni)
czenie to zrealizuje się w razie potrzeby bez osobnego postępowania sądowego (sądowo-cywilnego).

8. Roszczenia, zgłoszone do wymienionych w ustępach 2 i 7 przedmiotów przez
 (wymienić osobę, która zgłosiła roszczenia) oddała się jako nieuzasadnione; tenże obowiązany jest zatem uznać ważność konfi-
 skaty tych przedmiotów.

O tem zawiadamia się stosownie do art. 186 u. k. s. tak skazanego jak również
 (imię i nazwisko) odpowiadającego majątkowo oraz zainteresowanego a wresz-
 (imię i nazwisko—ustęp 5) (imię i nazwisko—ustęp 8) cie także z uwagą, że według art. 187 u. k. s. wolno im wystąpić albo
 (inne wymienione w art. 186 u. k. s. osoby) z zażaleniem do wyższej instancji skarbowej, albo z wnioskiem o sądowe rozstrzygnięcie sprawy.

Władza, powołana do rozstrzygnięcia zażalenia, nie jest uprawnioną do zmiany orzeczenia na nie-
 korzyść żalącego się (art. 196 u. k. s.), jednak wniesienie zażalenia do wyższej instancji skarbowej pozba-
 wia żalącego się prawa żądania rozstrzygnięcia sprawy przez sąd.

Tak zażalenie do wyższej instancji skarbowej, jak również wnioszek o sądowe rozstrzygnięcie spra-
 wy, złożone być mają w ciągu dni siedmiu, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia orzeczenia,
 w
 (wymienić odnośną władzę I instancji, podając bliższy adres).

UZASADNIENIE ORZECZENIA.

.....

 (pieczęć i podpis)

Dla Pana(ni) 1)

2) w

3)

Wzór Nr. 7b (do § 49 rozp. wyk.)

(nazwa i siedziba władzy orzekającej)

dnia.....

L.....

ORZECZENIE KARNE (skrócone)
(zasądzaące)

W sprawie karnej skarbowej przeciw.....

rozpoczętej protokołem karnym z dnia.....orzeka się jak następuje:
1.winien jest przestępstwa skarbowego
(imię i nazwisko obwinionego)
z art. 1 L.....ustawy karnej skarbowej, popełnionego przez to, że.....

Czyn ten jest naruszeniem art.....ustawy
z dnia.....

2. Za to skazuje się go na podstawie art.....ustawy u. k. s. na karę pieniężną w wyso-
kości.....krotnej, przypadającej od przedmiotu przestępstwa należności w kwocie.....
, t. j. na karę w kwocie....., oraz na karę
konfiskaty [przedmiotu przestępstwa, t. j.]

3. Na podstawie art. 206 u. k. s. skazuje się go na zwrot kosztów postępowania karnego
w kwocie.....

4. Gdyby orzeczonej w ustępie 2 kary pieniężnej w kwocie.....
nie można ściągnąć z majątku i dochodu skazanego, to na ten
wypadek zamienia się tę karę na podstawie art. 20 u. k. s. na karę aresztu zastępczego przez przeciąg

Areszt ten w razie, gdyby tylko część kary pieniężnej okazała się nieściągalną, ulegnie skróceniu
ściśle wedle stosunku wyżej ustanowionego.

O tem zawiadamia się Pana.....z uwagą, że według
art. 187 i 188 u. k. s. wolno mu wystąpić albo z zażaleniem do wyższej instancji skarbowej, albo też
z wnioskiem o sądowe rozstrzygnięcie sprawy.

Władza, powołana do rozstrzygnięcia zażalenia, nie jest uprawnioną do zmiany orzeczenia na nie-
korzyść żalącego się, jednak wniesienie zażalenia do wyższej instancji skarbowej pozbawia żalącego się
prawa żądania rozstrzygnięcia sprawy przez sąd.

Tak zażalenie do wyższej instancji skarbowej, jak również wniosek o sądowe rozstrzygnięcie sprawy,
złożone być mają w ciągu dni siedmiu, licząc od dnia następnego po dniu doręczenia orzeczenia w.....

UZASADNIENIE ORZECZENIA.

(pieczęć i podpis)

Wzór Nr. 8 (do § 51 rozp. wyk.)

(nazwa i siedziba władzy orzekającej)

dnia

L.....

ORZECZENIE KARNE

(uwalniające)

W sprawie karnej skarbowej przeciw,
(imię i nazwisko

zawód i miejsce zamieszkania obwinionego, względnie odpowiedzialnego)

rozpoczętej protokołem karnym z dnia, orzeka się następująco:

(co do obwinionego)

Tenże nie jest winien zarzucanego mu przestępstwa skarbowego z art. 1 L,
popelnionego rzekomo przez to, że

(co do odpowiedzialnego)

Tegoż uwalnia się od odpowiedzialności majątkowej za kary pieniężne i zwrot kosztów postępo-
wania, jakie nakłada się równocześnie

(wymienić osobę skazanego)

za przestępstwo skarbowe z art. 1 L..... u. k. s. popelnione przez to, że

(pieczęć i podpis władzy orzekającej)

Wzór Nr. 9 (orzeczenie, uwzględniające roszczenia do przedmiotów—do § 52 rozp. wyk.)

(nazwa i siedziba władzy orzekającej)

dnia

L.....

ORZECZENIE

Do Pana.....

w.....

Zgłoszone przez Pana roszczenia do przedmiotów, przytrzymanych i zajętych w sprawie karnej
przeciw

(wymienić osobę obwinionego i sprawę, w jakiej się go obwinia)

uznaje się za uzasadnione i zarządza się równocześnie zwrócenie Panu tych przedmiotów, jako to

(pieczęć i podpis władzy orzekającej)

Wzór Nr. 10 (Orzeczenie wyższej instancji—do § 53 rozp. wyk.)

(nazwa i siedziba władzy orzekającej)

dnia

L.

ORZECZENIE ZAŻALENIOWE

W sprawie karnej skarbowej przeciw (imię i nazwisko skazanego, jego zawód i miejsce zamieszkania) o (określić sprawę, w której się orzeka) rozstrzygniętej orzeczeniem karnem (wymienić władzę, która orzeczenie wydała) z dnia L. orzeka (nazwa władzy orzekającej) wskutek zażalenia, wniesionego przez (skazanego) w przepisany terminie, jak następuje:

(albo)

Zaskarżone orzeczenie zatwierdza się w całej osnowie z powodów w niem przytoczonych (ewentualnie z innych powodów).

(albo)

Zaskarżone orzeczenie uchyla się i uwalnia się skazanego od winy i kary.

Albowiem

(albo)

Ustępy orzeczenia pierwszej instancji zatwierdza się bez zmiany, zaś ustęp tegoż orzeczenia uchyla się, wreszcie ustęp orzeczenia zmienia się w ten sposób, że

Albowiem

i t. p.

O tem zawiadamia się (wymienić wszystkie osoby, które wniosły zażalenie) z tem, że wedle art. 198 u. k. s. nie przysługuje przeciw temu rozstrzygnięciu żaden dalszy środek odwoławczy.

(pieczęć i podpis władzy orzekającej)

Dla Pana(ni) 1)

2)

w

(nazwa i siedziba urzędu)

Wzór Nr. 11 (do § 55 rozp. wyk.)

dnia

do L.....

WYKAZ NALEŻNOŚCI

jakie mają być wzięte za podstawę wymiaru kary pieniężnej.

IMIĘ I NAZWISKO obwinionego	Przedmiot przestępstwa (rodzaj, waga, ilość sztuk i t. p.)	Rodzaj i stopa należności (za jednostkę) ewentual- nie wraz z dodatkiem komunalnym z dokładnym podaniem przepisów ustawowych	Kwota należności od całego przedmiotu przestępstwa, obliczona wedle rubryki 2 i 3	UWAGI

(Podpis)

.....
 (nazwa i siedziba urzędu)
 dnia
 do L.....

Wzór Nr. 12 (do § 55 rozp. wyk.)

W Y K A Z K O S Z T Ó W

postępowania karnego, przypadających do zwrotu stosownie do postanowień
 art. 206 u. k. s. w sprawie karnej przeciw

poz. bież.	Rodzaj kosztów	Wysokość kosztów		Daty rozporządzenia, którym koszty przyznano	U W A G I
		złotych	gr		
1					
2					
3					
4					
5					
	Razem . . .				

(podpis)

Wzór Nr. 13 (do § 56 rozp. wyk.)

S P I S A K T Ó W

w sprawie karnej skarbowej przeciw

poz. bież.	Bliższe oznaczenie aktu *)	Nr. dziennika podawczego, jakim opatrzone akt u wła- dzy odbierającej	U W A G I
1			
2			
3			
4			

- *) N. b. 1) jeśli jest to pismo władzy lub urzędu, podać tylko nazwę tej władzy względnie urzędu, oraz datę i liczbę pisma.
 2) jeśli protokół, podać dzień i osobę, z którą protokół spisano.
 3) jeśli referat, podać liczbę, pod którą władza referująca go sporządza.

Wzór Nr. 14 (do § 83 rozp. wyk.)

R E J E S T R K A R N Y

rok 19.....

1	2	3	4	5	6	7	
						a	b
Poz. bież.	Nr. zapisania w dzienniku podaw. protokołu kar. lub doniesienia	Imię i nazwisko, wiek, zawód oraz miejsce zamieszkania obwinionego	Nazwisko, imię, tytuł służbowy imaczy	Rodzaj przestępstwa, data jego wykrycia wedle protokołu karn. wzgl. doniesienia	Wyszczególnienie zatrzymanych przedmiotów i miejsc ich przechowania	Załatwienie sprawy aż do prawomocnego rozstrzygnięcia	
						w postępowaniu przed władzami skarbowymi	w postępowaniu przed władzami sądowymi
1.							
2.							
3.							

8		9		10	11	12
Prawomocne rozstrzygnięcie sprawy		Wykonanie kary prawomocnie orzeczonej przez władze skarbowe		Sposób zlikwidowania przedmiotów wyszczególnionych w rubryce 6-ej	Adnotacje w sprawie przyznania nagrody	U w a g i
a	b	a Kara pieniężna				
w postępowaniu przed władzami skarbowymi	w postępowaniu przed władzami sądowymi	Nazwa, siedziba Kasy Skarb., data i poz. dzien. przych.	Kwota	Okres czasu odpokutowania aresztu zastępczego		

Wzór Nr. 15 (do § 96 rozp. wyk.)

Kontestacja karna czyli Wypis z rejestru karnego.

(nazwa i siedziba władzy)
dnia

Osoba, której wypis dotyczy:

Poz. rejestru karnego (roku)	Dzień przyrzyczenia względnie wykrycia		Nr. zapisania w dzienniku po-dawczym protokołu karnego lub doniesienia		Rodzaj przestępstwa (we-dle treści protokołu kar-nego wzgl. doniesienia przed rozstrzygnięciem sprawy, zaś po rozstrzy-gnięciu sprawy wedle treści orzeczenia wzgl. wyroku)	Skazanie nastąpiło na podstawie orzeczenia karnego władzy skarbowej wyroku sądowego U w a g a : W razie roz-strzygnięcia w dwóch instancjach podać da-ty obu rozstrzygnięć		Orzeczone kary (zasądzony na pod-stawie art. na karę	Czasokres wyko-nania kary pozba-wienia wolności wzgl. dzień uisz-czenia kary pie-niężnej	Ostatnie wydane zarządzenie lub decyzja

Ostatnie wydane zarządzenie lub decyzja

(data, liczba oraz krótka treść)

U w a g a : (Rubryka ta wypeł-nia się tylko w sprawach nie-rozstrzygniętych)

Czasokres wyko-nania kary pozba-wienia wolności wzgl. dzień uisz-czenia kary pie-niężnej

Orzeczone kary (zasądzony na pod-stawie art. na karę

Skazanie nastąpiło na podstawie
 orzeczenia skar-bowego zezwala-jącego na dobro-wolne poddanie się karze

orzeczenia karnego władzy skarbowej
 wyroku sądowego
 U w a g a : W razie roz-strzygnięcia w dwóch instancjach podać da-ty obu rozstrzygnięć

Rodzaj przestępstwa (we-dle treści protokołu kar-nego wzgl. doniesienia przed rozstrzygnięciem sprawy, zaś po rozstrzy-gnięciu sprawy wedle treści orzeczenia wzgl. wyroku)

Nr. zapisania w dzienniku po-dawczym protokołu karnego lub doniesienia

Dzień przyrzyczenia względnie wykrycia

Poz. rejestru karnego (roku)

Wzór Nr. 16 (do § 101 rozp. wyk.)

I N D E K S
P R Z E S T Ę P C Ó W S K A R B O W Y C H

Litera początkowa nazwiska.....

Nazwisko przestępcy	Imię, zawód i miejsce zamieszkania przestępcy	Oznaczenie spraw tego przestępcy przez podanie pozycji (z roku.....) rejestru karnego							U w a g i
1.		rej. kar.							
2.		rej. kar.							
3.		rej. kar.							

Izba Skarbowa w
 Dyrekcja Cel
 dnia

L.

WYKAZ SPRAW KARNYCH SĄDOWYCH

t. j. spraw, zalegających w sądach z końcem roku sprawozdawczego 19.....

1	2		3	
NAZWA	Ilość spraw zalegających w sądzie		Z pośród spraw nierozstrzygniętych (rubryka 2 a) przekazano do sądownego rozstrzygnięcia	
ISIEDZIBA SADDU	a) nierozstrzygniętych	b) rozstrzygniętych jedn. nak nieukończonych	a) w roku sprawozdaw- czym 19..... spraw	b) w roku poprzedzają- cym, t. j. 19..... spraw
			c) w latach jeszcze daw- niejszych spraw	
Razem:				

(podpis)